

Forslag

til

Lov om afgift ved indløsning af fondsbeviser.

Fremsat den 31. januar 1973 af *finansministeren*.

§ 1. Ved indløsning af fondsbeviser i Lønmodtagernes Investerings- og Udbyttefond svarer ejeren af beviserne en afgift (indløsningsafgift), som tilfalder statskassen. Afgiften svares, selv om ejeren ikke er skattepligtig her i landet.

Stk. 2. Afgiften beregnes af det beløb, hvormed fonden indløser beviset.

§ 2. Sker indløsningen, inden der er forløbet 12 år fra serieårets udløb, udgør indløsningsafgiften 35 pct. Sker indløsningen på et senere tidspunkt, udgør afgiften 25 pct.

Stk. 2. Forinden afgiftsberegningen afrundes fondsbevisets afgiftspligtige beløb nedad til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 100.

§ 3. Lønmodtagernes Investerings- og Udbyttefond skal beregne og tilbageholde indløsningsafgiften og underrette skattemyndighederne om indløsningen og om, hvem afgiftspligten påhviler. Fondens skal indbetale afgiften til statskassen inden én måned efter afgiftspligtens indtræden.

Stk. 2. Finansministeren fastsætter nærmere regler om fondens indberetning til skattemyndighederne og om indbetalingen af den tilbageholdte afgift.

Stk. 3. Hvis indbetalingen ikke finder sted

inden udløbet af den frist, som er fastsat i stk. 1, skal fonden svare renter fra fristens udløb med den rentesats, der gælder ved for sen indbetaling af indeholdte A-skatter.

Stk. 4. Hvis fonden helt eller delvis har undladt at tilbageholde afgiften, er fonden over for statskassen umiddelbart ansvarlig for betaling af det manglende beløb.

§ 4. Den afgiftspligtige kan inden 4 uger, efter at han er underrettet om afgiftens indeholdelse, påklage afgiftsberegningen til skatterådet. Klagen indgives til skatterådet for den skattekreds, inden for hvis område den afgiftspligtige senest har været skatteansat som fuldt eller begrænset skattepligtig. Har den afgiftspligtige ikke været skatteansat her i landet, indgives klagen til Københavns skatteråd. Skatterådets afgørelse kan påklages til landsskatteretten inden 4 uger, efter at den afgiftspligtige har modtaget underretning om afgørelsen.

§ 5. Reglerne for den almindelige indkomstskat anvendes på indløsningsafgiften, såfremt de er forenelige med bestemmelserne i denne lov.

§ 6. Loven træder i kraft den 1. juli 1973.

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget er et led i lovgivningen om lønmodtagernes medejendomsret (økonomisk demokrati). Hovedbestemmelserne om medejendomsretten findes i det samtidig fremsatte lovforslag om lønmodtagernes medejendomsret. De skatte- og afgiftsmæssige bestemmelser som følge af lovgivningen om Finansmin. j. nr. Skd. II 1-1973.

lønmodtagernes medejendomsret findes i nærværende forslag og i et lovforslag om ændring af ligningsloven og selskabsskatteloven. Nærværende lovforslag indeholder regler om, at lønmodtageren ved indløsningen af fondsbeviser i Lønmodtagernes Investerings- og Udbyttefond i stedet for indkomst-

skat skal svare en særlig afgift (indløsningsafgiften). De øvrige regler om beskatningen af lønmodtageren, medens han som indehaver af fondsbeviset ejer en andel af formuen i investerings- og udbyttefonden, findes i lovforslaget om ændring af ligningsloven og selskabsskatteloven. Det nævnte lovforslag indeholder herudover bestemmelser om fondens og arbejdsgebernes skattemæssige stilling.

1. Almindelige bemærkninger om lønmodtagerens skatte- og afgiftsmæssige stilling.

Lønmodtagerne er i fællesskab andelsberettigede til den formue, som investerings- og udbyttefonden råder over; en rådighed, der i øvrigt i det væsentlige udøves af repræsentanter, som er valgt af virksomhedens lønmodtagere i fællesskab. Medejendomsretten til midlerne i fonden får synligt udtryk i det fondsbevis, som fonden udsteder til lønmodtageren efter udløbet af hvert kalenderår (serieår).

Selv om lønmodtageren opnår en egentlig medejendomsret, så snart midlerne (d. v. s. de årlige bidrag fra arbejdsgeberne, udbytte, renter og værdistigningerne) indgår i fonden, er det først ved den senere indløsning af fondsbeviset, han opnår fuld rådighed over det pengebeløb, som beviset repræsenterer. Som hovedregel skal fondsbeviset først kunne indløses, når der er gået 7 år fra serieårets udløb. Hverken i denne 7 årige bindingsperiode eller efter bindingens ophør skal lønmodtageren kunne overdrage eller pantsætte fondsbeviset, og i bindingsperioden skal beviset ikke kunne gøres til genstand for retsforfølgning.

Efter lovforslaget skal lønmodtageren først svare skat (afgift) af den indkomst og formueforøgelse, som han opnår gennem investerings- og udbyttefonden, når fondsbeviset indløses. Dette svarer til, hvad der er reglen på beslægtede områder.

For at gøre den beskatning af lønmodtageren, som skal gennemføres ved indløsningen af fondsbeviset, enkel og let at administrere, foreslås det, at fonden i forbindelse med indløsningen indeholder en afgift (indløsningsafgiften). Afgiftssatsen skal efter forslaget være den samme for alle lønmodtagere, uanset deres øvrige indkomstniveau; dog foreslås det, at der anvendes en lavere afgift, hvis lønmodtageren benytter sig af adgangen til at udskyde indløsningen af fondsbeviserne. Medens der efter forslaget i almindelighed skal svares en 35 pct. afgift ved indløsningen af et fondsbevis, nedsættes afgiften således til 25 pct., hvis beviset først indløses 12 år efter serieårets udløb (d. v. s. 5 år efter udløbet af den 7 årige bindingsperiode).

Ved valget af de foreslåede afgiftssatser har man taget hensyn til de skatter og afgifter, der benyttes

på beslægtede områder, således 35 pct. afgiften i pensionsbeskatningsloven.

Gennem reglerne om, at afgiften nedsættes til 25 pct., hvis lønmodtageren frivilligt lader midlerne indestå i fonden i mindst 5 år efter bindingsperiodens udløb, vil man søge at tilskynde lønmodtagerne til at undlade at indløse beviserne, så snart bindingen ophører. De midler, som lønmodtageren frivilligt lader indestå i fonden, vil ligesom de bundne midler være med til at sikre lønmodtagernes medindflydelse i erhvervslivet og herigennem en mere ligelig fordeling af formuer og indkomst.

Indløsningsafgiften skal efter forslaget tilfalde statskassen.

Både af praktiske grunde og fordi den provenumæssige betydning ikke er stor, stilles der forslag om, at lønmodtageren i den 7 årige bindingsperiode ved formueopgørelsen skal kunne se bort fra værdien af fondsbeviset. Først fra det tidspunkt, hvor bindingen er ophørt, skal lønmodtageren medregne fondsbeviset ved opgørelsen af den skattepligtige formue.

2. Indløsningsafgiften.

Pligten til at svare indløsningsafgift er uafhængig af, om indehaveren af fondsbeviset er undergivet skattepligt her i landet. For den skattepligtige lønmodtager træder indløsningsafgiften i stedet for den almindelige eller særlige indkomstskat, der ellers måtte være grundlag for som følge af de indkomster og formuegevinster, som lønmodtageren indvinder gennem investerings- og udbyttefonden. Ved ejerens død overgår afgiftspligten til dødsboet eller til den efterlevende ægtefælle, hvis denne overtager fællesboet til hensiddende i uskiftet bo. Dødsfaldet medfører i øvrigt, at fondsbeviset straks kan indløses.

Afgiften skal efter forslaget beregnes af det beløb, hvormed fonden indløser beviset. Det vil i almindelighed være bevisets pålydende værdi med tillæg af de tilskrivninger, der er knyttet til beviset. Tilskrivningerne hidrører i første række fra indtægterne af fondens aktiver, d. v. s. udbytte m. v. fra de store og mellemstore aktieselskaber, renter af lån til aktieselskaber og virksomheder, der ikke drives i aktieselskabsform, renter af fondens obligationsbeholdning og indestående i banker og sparekasser m. v. samt af overskud fra fondens faste ejendomme. I anden række vil der dernæst være foretaget tilskrivninger som følge af, at fonden har realiseret aktiver med fortjeneste. Disse værdistigninger vil især stamme fra fondens beholdning af aktier.

Tilskrivningerne til fondsbeviset for et givet kalenderår vil fremgå af den kontoudskrift, som lønmodtageren året efter modtager fra investerings-

og udbyttefonden. I øvrigt vil tilskrivningerne også blive annonceret i dagspressen.

Forinden afgiftsberegningen afrundes fondsbevisets afgiftspligtige beløb nedad til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 100. Denne nedrundingsregel anvendes isoleret på hvert enkelt fondsbevis. Hvis eksempelvis en lønmodtager i 1985 indløser to fondsbeviser, det ene for serieåret 1976 og det andet for 1977, nedrundes både 1976-bevisets og 1977-bevisets afgiftspligtige beløb, forinden afgiften beregnes.

Sker indløsningen, inden der er forløbet 12 år fra serieårets udløb, udgør indløsningsafgiften efter lovforslaget 35 pct. af det nedrundede afgiftspligtige beløb. Sker indløsningen derimod på et senere tidspunkt, er afgiften kun på 25 pct.

Lønmodtagernes Investerings- og Udbyttefond skal efter forslaget § 3 have pligt til at beregne og indeholde afgiften i forbindelse med indløsningen af fondsbeviset. Inden for en kort frist, som fastsættes af finansministeren, skal fonden underrette skattemyndighederne om den afgiftspligtiges navn, adresse og personnummer og om fondsbevisets serieår og løbenummer. Endvidere skal der gives skattemyndighederne meddelelse om størrelsen af det afgiftspligtige beløb (pålydende med tillæg af tilskrivninger) og den beregnede indløsningsafgift.

Fonden skal indbetale den indeholdte afgift til statskassen inden én måned efter afgiftspligtens

indtræden (indløsningen). Efter forslaget § 3, stk. 2, bemyndiges finansministeren til at fastsætte nærmere regler om indbetalingen af afgiften.

Sker indbetalingen af indløsningsafgiften efter udløbet af den fastsatte frist på én måned, må fonden efter forslaget svare renter af afgiftsbeløbet med 1 pct. månedlig for hver påbegyndt måned, regnet fra datoen for indeholdelsen. Det er den rentesats, der efter kildeskattelovens § 63, stk. 2, benyttes ved for sen indbetaling af indeholdte A-skatter.

Hvis fonden helt eller delvis har undladt at tilbageholde afgiften, er fonden ansvarlig for betaling af den manglende indløsningsafgift.

Forslagets § 4 indeholder regler om klage over afgiftsberegningen. Beregningen kan påklages til skatterådet inden for en frist på 4 uger, efter at der er modtaget underretning om indeholdelsen. Skatterådets afgørelse kan efterfølgende prøves ved landskatteretten.

Efter forslaget § 5 skal reglerne for den almindelige indkomstskat anvendes på indløsningsafgiften, i det omfang de er forenelige med de foreslåede afgiftsbestemmelser. Det betyder bl. a., at ejeren af fondsbeviset som afgiftspligtig må være den, der primært hæfter for den ikke tilbageholdte afgift, hvis fonden ved en fejltagelse enten slet ingen afgift har tilbageholdt eller har tilbageholdt en for lav afgift.